

اثر محلول پاشی نیتروژن و تراکم بذر بر عملکرد دانه و علوفه سبز جو (رقم مهتاب)

مهرداد محلوچی^{۱*}، مهرداد جناب^۲

- ۱- استادیار بخش تحقیقات علوم زراعی باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران
- ۲- کارشناس بخش تحقیقات ثبت و گواهی بذر، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران.

* نویسنده مسئول: mmahlooji2000@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۲/۵

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۰/۳

مجله ترویجی، م. و جناب، م. ۱۴۰۳. اثر محلول پاشی نیتروژن و تراکم بذر بر عملکرد دانه و علوفه سبز جو (رقم مهتاب). مجله ترویجی

علوفه و خوراک دام. ۵ (۱): ۷۲-۸۰

چکیده

به منظور بررسی اثر تیمارهای مختلف محلول پاشی نیتروژن و تراکم کاشت بر عملکرد جو رقم مهتاب، آزمایشی در سال زراعی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی کبوترآباد شهرستان اصفهان انجام شد. فاکتورهای آزمایش شامل: سه سطح محلول پاشی کود نیتروژن به عنوان فاکتور اصلی (محلول پاشی غلظت‌های ۱۵ و ۳۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار و محلول پاشی آب خالی به عنوان شاهد) و چهار سطح تراکم کاشت (۳۷۵، ۴۵۰، ۵۲۵ و ۶۰۰ دانه در متر مربع) جو رقم مهتاب، به عنوان فاکتور فرعی بود. نتایج نشان داد که محلول پاشی کود نیتروژن سبب افزایش عملکرد علوفه تر و خشک و عملکرد دانه می‌شود. با افزایش کاربرد کود اوره تا ۱۰ کیلوگرم در هکتار، عملکرد علوفه تر و خشک و عملکرد دانه به ترتیب: ۸٪، ۱۲٪ و ۱۳٪ افزایش یافت و با کاربرد ۲۰ کیلوگرم در هکتار اوره، عملکرد علوفه تر و خشک و عملکرد دانه، به ترتیب: ۱۹٪، ۱۸٪ و ۱۸٪ افزایش یافت؛ همچنین، در بین تراکم‌های مختلف کاشت، بیشترین عملکرد علوفه تر و خشک و عملکرد دانه در تراکم ۴۵۰ دانه در متر مربع مشاهده شد. به طور کلی می‌توان گفت، محلول پاشی کود نیتروژن موجب افزایش عملکرد این گیاه شده و با افزایش تراکم بذر بیش از ۴۵۰ دانه در متر مربع، عملکرد آن کاهش می‌یابد.

واژگان کلیدی: تغذیه، عملکرد خصیل، جو رقم مهتاب، محلول پاشی نیتروژن و تراکم بذر

مقدمه

جو (*Hordeum vulgare L.*) یکی از مهم‌ترین گیاهان زراعی است که تقریباً در تمام کشورهای جهان کشت و تولید می‌شود. این گیاه با شرایط متفاوت اقلیمی، سازگاری زیادی داشته و نقش مهمی در تغذیه انسان و خوراک دام در مناطق خشک و نیمه‌خشک دارد (۵). در دهه گذشته، به‌طور متوسط سطح زیر کشت جهانی جو حدود ۵۶ میلیون هکتار و سطح برداشت جهانی جو حدود ۵۱/۴۱ میلیون هکتار گزارش شده است (۱۰). در ایران نیز، سطح زیر کشت جو در سال زراعی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ حدود ۱/۶۸ میلیون هکتار (۷۵۰ هزار هکتار آبی و ۹۳۵ هزار هکتار دیم) گزارش شده است. تولید جهانی دانه جو در سال ۲۰۱۹، حدود ۱۵۹/۹ میلیون تن و میزان آن در کشور ایران ۳/۸۷ میلیون تن (حدود ۱۶٪ از غلات) گزارش شد (۳).

استفاده از روش‌های مدیریتی مانند نحوه کاشت و نوع تغذیه گیاه، از جمله عوامل مهمی هستند که بر عملکرد محصولات زراعی مثل جو، تأثیر زیادی دارند؛ بنابراین، با توجه به خصوصیات ویژه این گیاه و نقش ارزنده آن در تغذیه انسان و خوراک دام، دستیابی به عملکردهای مناسب و قابل قبول در مطالعه تلفیقی تغذیه نیتروژن، تراکم بذر و استفاده از ژنوتیپ‌های برتر و دارای ویژگی‌های مثبت برای ارتقاء راندمان تولید در واحد سطح با اهمیت و ضروری می‌باشد (۲).

میزان بذر مصرفی، به شرایط آب و هوایی، نوع خاک، سابقه وجود علف‌های هرز و بقایای زراعت قبلی در زمین، نحوه آماده کردن بستر بذر و نوع ماشین‌آلات مورد استفاده، بستگی دارد (۱). در کشور انگلستان، تراکم کاشت، ۸۰۰ ساقه بارور در مترمربع توصیه می‌شود (۲۰)؛

همچنین در کشورهای ایتالیایی و اریتره، تراکم کاشت ۱۰۰ تا ۱۲۵ کیلوگرم بذر در هکتار در کشت دستی و تراکم کاشت ۸۵ تا ۱۰۰ کیلوگرم بذر در هکتار در کشت ماشینی توصیه می‌شود. در کشور اردن تراکم کاشت ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار و در خاور نزدیک، تراکم کاشت بین ۶۰ تا ۲۵۰ کیلوگرم بذر در هکتار، متغیر است (۱۲ و ۱۳). محققان نشان داده‌اند که تراکم بذر مصرفی بر عملکرد علوفه گیاه جو تأثیر زیادی دارد. در ایالت کانزاس، به‌منظور تولید علوفه گیاه یولاف، تراکم کاشت بذر توصیه شده به میزان ۲۵٪ تا ۵۰٪، بیشتر از تراکم کاشت بذر جهت تولید دانه در کشت این گیاه توصیه می‌شود؛ زیرا افزایش تراکم، سبب رشد رویشی بیشتر و افزایش ماده خشک تولیدی می‌شود (۲۲)؛ در مقابل، در آزمایشی نشان داده شده که افزایش تراکم کاشت بر وزن خشک تولیدی غلات دانه‌ریز بدون تأثیر و یا دارای تأثیر اندکی است (۱۵).

عنصر نیتروژن به‌عنوان عامل کلیدی رشد و نمو، نقش زیادی در تغذیه گیاهان در جهت افزایش عملکرد کمی و کیفی دارد و در صورت عدم دسترسی کافی گیاه به این عنصر مهم، رشد و عملکرد گیاه با محدودیت جدی روبرو خواهد شد؛ همچنین، این عنصر تأثیر زیادی بر فتوسنتز و کارکرد آنزیم‌های آن، مثل آنزیم رابیسکو دارد. کمبود میزان نیتروژن در دسترس گیاه، موجب کاهش فعالیت آنزیم رابیسکو شده و تولید گونه‌های فعال اکسیژن در گیاه افزایش می‌یابد که باعث بروز خسارت و کاهش عملکرد گیاه می‌شود (۷). چون نیتروژن در ساختن پروتئین‌ها، اسیدهای نوکلئیک و برخی دیگر از ترکیبات مهم آلی، نقش دارد، در نتیجه دسترسی گیاه به نیتروژن کافی جهت تولید محصول، بسیار با اهمیت است (۴).

استفاده از کود نیتروژن سبب افزایش راندمان مصرف آب از ۸/۳۵ به ۹/۳۲ کیلوگرم در هکتار در هر میلی متر (۲۴)، عملکرد دانه (۱۹ و ۱۱) و عملکرد علوفه (۱۷) می شود؛ علاوه بر این، کمبود نیتروژن باعث کاهش سطح و سبزیگی برگ، کاهش نور دریافتی، کاهش فتوسنتز و در نتیجه کاهش کارایی استفاده از نور می شود. با توجه به محدودیت های مصرف خاکی عناصر پرمصرف (NPK) و گران شدن آنها و زمان خاص (قبل از کشت فسفات و پتاس) و بعد از کشت (نیتروژن)، محلول پاشی یا تغذیه برگری از راه های موثر در برطرف کردن نیاز غذایی گیاهان به این عناصر است (۱۴ و ۱۸). با توجه به آنچه گفته شد، این پژوهش، به منظور بررسی تاثیر محلول پاشی کود نیتروژن و تراکم کاشت بر عملکرد و برخی صفات فیزیولوژیک جو (رقم مهتاب) اجرا شد.

مواد و روش ها

به منظور بررسی اثر محلول پاشی نیتروژن و تراکم بذر بر عملکرد جو مهتاب، آزمایشی به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ اجرا شد. کرت های اصلی شامل سه سطح محلول پاشی نیتروژن (N₀: بدون نیتروژن، محلول-پاشی آب به عنوان شاهد؛ N₁: پنج کیلوگرم در هکتار در پنجه زنی و ۱۰ کیلوگرم در هکتار در ساقه دهی، N₂: ۱۰

کیلوگرم در هکتار در پنجه زنی و ۲۰ کیلوگرم در هکتار در ساقه دهی)، کرت های فرعی شامل چهار سطح تراکم بذر (۳۷۵، ۴۵۰، ۵۲۵ و ۶۰۰ دانه در متر مربع) رقم جو مهتاب بود. ابعاد هر کرت فرعی ۸×۲/۴ متر و در هر کرت ۱۲ ردیف با فاصله ردیف های ۲۰ سانتی متر بود. قبل از کشت، به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار سوپرفسفات تریپل و ۵۰ کیلوگرم اوره و ۵۰ کیلوگرم سولفات پتاسیم، به عنوان کود پایه، در خاک زمین پخش شد. برای جلوگیری از تداخل اثر تیمارها در تکرارهای مختلف، بین هر تکرار، فاصله ۱/۵ متری داده شد (عکس های زیر). پس از برداشت ذرت، زمین سیکلوتیلر زده و کشت جو آبی به وسیله کمبینات در نیمه دوم آبان انجام شد. میزان آب مصرفی در طی فصل رشد تا برداشت خصیل، حدود ۳۸۲۵ مترمکعب و تا برداشت دانه ۴۵۱۰ مترمکعب با استفاده از پارشال فلوم اندازه گیری شد؛ همچنین برای اندازه گیری عملکرد دانه در زمان رسیدگی کامل گیاه، مساحت یک مترمربع از هر پلات با در نظر گرفتن اثر حاشیه ای، برداشت شد و پس از وزن کردن، بذرها جداسازی و به صورت جداگانه توزین شدند، سپس میزان عملکرد دانه محاسبه شد. تجزیه واریانس نتایج به دست آمده با استفاده از نرم افزار SAS انجام شد و مقایسه میانگین داده ها با استفاده از آزمون حداقل تفاوت معنی دار (LSD) در سطح احتمال ۵٪ ارزیابی گردید.

	
آماده‌سازی زمین (تهیه فارو)	پیاپه‌سازی طرح اسپلیت پلات
	
کشت با دستگاه کارنده آزمایشات	محلول پاشی آزمایش
	
تعیین عملکرد علوفه سبز در مرحله خمیری نرم دانه	تعیین عملکرد دانه پس از برداشت با کمباین آزمایشات غلات
	
مرحله برداشت دستی جو مهتاب برای تعیین خصیل	برداشت مکانیزه خصیل جو مهتاب

نتایج

عملکرد علوفه

تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر محلول‌پاشی نیتروژن و تراکم بذر بر عملکرد علوفه تر و خشک جو در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار است (جدول ۱). مقایسه میانگین تیمارها نشان داد بیشترین علوفه تر مربوط به محلول‌پاشی ۳۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (۱۰ کیلوگرم-درهکتار در پنجه‌زنی و ۲۰ کیلوگرم-درهکتار در ساقه‌دهی) و تراکم بذر مصرفی ۴۵۰ دانه‌درمترمربع به ترتیب: ۴۸/۷ و ۴۸/۸ تن‌درهکتار و کمترین علوفه تر در عدم محلول‌پاشی نیتروژن، ۴۰/۷ تن‌درهکتار و تراکم بذر ۶۰۰ دانه‌درمترمربع، ۳۹/۷ تن‌درهکتار بود. بیشترین علوفه خشک مربوط به محلول‌پاشی ۳۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به میزان ۱۱/۵۳ تن‌درهکتار و تراکم بذر مصرفی ۴۵۰ دانه‌درمترمربع، ۱۲/۳ تن‌درهکتار و کمترین علوفه خشک در عدم محلول‌پاشی نیتروژن ۹/۷۵ تن‌درهکتار و تراکم بذر ۶۰۰ دانه‌درمترمربع، ۹/۲ تن‌درهکتار بود (جدول ۲). افزایش غلظت محلول‌پاشی نیتروژن از صفر تا ۱۵ کیلوگرم-در-هکتار، عملکرد خصیل جو را ۸٪ و عملکرد علوفه خشک را ۱۲/۶٪ در مقایسه با میزان محلول‌پاشی نیتروژن ۳۰ کیلوگرم-درهکتار که ۲۰٪ تولید علوفه سبز و تولید علوفه

خشک را ۱۸٪ افزایش داد. افزایش تراکم بذر از ۳۷۵ به ۴۵۰ دانه‌درمترمربع، عملکرد خصیل جو را ۵٪ و عملکرد علوفه خشک را ۱۶٪ افزایش داد ولی در تراکم‌های ۵۲۵ و ۶۰۰ دانه‌درمترمربع، علوفه سبز، به ترتیب: ۸٪ و ۱۵٪ و عملکرد علوفه خشک ۱٪ و ۱۳/۲٪ کاهش یافت. تولید علوفه تر و خشک با محلول‌پاشی ۳۰ کیلوگرم-درهکتار و تراکم بذر ۴۵۰ دانه‌درمترمربع، بیشترین مقدار بود.

عملکرد دانه

اثر محلول‌پاشی بر عملکرد دانه جو در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار بود ولی تراکم بذر بر عملکرد دانه جو تاثیر معنی‌داری نداشت (جدول ۱). بیشترین عملکرد دانه مربوط به محلول‌پاشی ۳۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به-میزان ۷/۸ تن‌درهکتار بود که با مصرف ۱۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (۷/۴۶ تن‌درهکتار) تفاوت معنی‌داری نداشت و کمترین عملکرد دانه در عدم محلول‌پاشی نیتروژن با ۶/۶۴ تن‌درهکتار، به دست آمد. بین تراکم بذر مصرفی از لحاظ عملکرد دانه، تفاوت معنی‌دار وجود نداشت ولی تراکم بذر مصرفی ۴۵۰ و ۶۰۰ دانه‌درمترمربع به ترتیب: بیشترین (۷/۶ تن‌درهکتار) و کمترین (۷/۱ تن-درهکتار) تولید دانه را داشتند (جدول ۲).

جدول ۱ - تجزیه واریانس (میانگین مربعات) عملکرد جو تحت تاثیر تراکم بذر و محلول پاشی کود نیتروژن

منبع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد علوفه تر	عملکرد علوفه خشک	عملکرد دانه
تکرار	۲	۱۳/۹۶	۱/۵۲	۰/۳۰
محلول پاشی نیتروژن	۲	۱۹۳/۱۷ **	۱۰/۰۱ **	۴/۳۴ **
خطا	۴	۱۰/۱۰	۰/۳۸	۰/۰۸
تراکم بذر	۳	۱۴۲/۶۴ **	۱۴/۳۴ **	۰/۴۹ <i>ns</i>
تراکم*نیتروژن	۶	۸/۲۷ <i>ns</i>	۰/۷۵ <i>ns</i>	۰/۱۶ <i>ns</i>
خطا	۱۸	۴/۱۷	۰/۷۷	۰/۲۵

ns, ** به ترتیب معنی دار در سطح ۰/۰۱ و بدون تفاوت معنی دار

جدول ۲ - مقایسه میانگین‌های عملکرد جو بر سطوح مختلف تراکم بذر و کود نیتروژن

تیمارها	عملکرد علوفه تر	عملکرد علوفه خشک	عملکرد دانه
محلول پاشی نیتروژن (کیلوگرم در هکتار)			
عدم محلول پاشی	۴۰/۷ c	۹/۷ b	۶/۶ b
۱۵ کیلوگرم در هکتار	۴۴/۱ b	۱۰/۹ a	۷/۵ a
۳۰ کیلوگرم در هکتار	۴۸/۷ a	۱۱/۵ a	۷/۸ a
تراکم بذر (دانه در مترمربع)			
۳۷۵	۴۶/۵ b	۱۰/۶ b	۷/۲ a
۴۵۰	۴۸/۸ a	۱۲/۳ a	۷/۶ a
۵۲۵	۴۲/۹ c	۱۰/۵ b	۷/۴ a
۶۰۰	۳۹/۷ d	۹/۲ c	۷/۱ a

میانگین‌های در هر ستون، که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی دار ندارند.

بحث

عملکرد، تابع روش‌های به‌نژادی و به‌زراعی، از جمله مدیریت مصرف نیتروژن و تراکم است. مدیریت کود نیتروژن می‌تواند بر کیفیت علوفه غلات تأثیر بگذارد و غلظت زیاد نیترات در سیلو ممکن است تخمیر بوترات آزاد را حتی در سیلاژ تقویت کند. پروتئین خام برای رشد دام و تولید شیر ضروری است و با افزایش سطح کاربرد نیتروژن، میزان پروتئین خام علوفه نیز افزایش می‌یابد؛

علاوه بر این، با افزایش نیتروژن، سطح برگ نیز افزایش می‌یابد و در نتیجه افزایش نسبت برگ به ساقه، موجب افزایش میزان پروتئین و کاهش قسمت‌های خشبی و لیگنینی در علوفه می‌شود. در این پژوهش نیز، افزایش نیتروژن و تراکم تا ۴۵۰ دانه در مترمربع، باعث افزایش عملکرد و افزایش تراکم و شرایط رقابت، سبب تشدید فعالیت گیاه برای رسیدن به نور و مواد غذایی و کاهش عملکرد شده است. کاهش نفوذ نور به درون اجتماع

گیاهی در تراکم‌های زیاد، روند پیر شدن برگ را تسریع و عملکرد را کاهش می‌دهد. سایر پژوهشگران (۶ و ۲۳) نیز این موضوع را تایید کرده‌اند. تاثیر مثبت نیتروژن بر رشد رویشی و زایشی گیاه جو به دلیل افزایش بیوماس، عملکرد علوفه تر و خشک (۸، ۹، ۱۱، ۱۶ و ۲۱) گزارش شده است؛ علاوه بر این، عدم تاثیر افزایش تراکم بذر جو بر عملکرد دانه جو (۲۵) و یولاف (۲۲) نیز گزارش شده است.

توصیه‌های ترویجی

- ✓ استفاده از کود نیتروژن در شرایط آبیاری معمول، باعث افزایش رشد و عملکرد جو می‌شود.
- ✓ کاربرد مناسب نیتروژن در تغذیه گیاهان علوفه‌ای اهمیت زیادی دارد.

- ✓ به منظور دستیابی به حداکثر عملکرد علوفه‌ای که از نظر ویژگی‌های کیفی (به خصوص درصد پروتئین) غنی باشد و نیز برای اجتناب از سمیت نیتراتی در علوفه، تعیین حد بهینه نیتروژن برای دامداران و کشاورزان مهم می‌باشد.
- ✓ در اقلیم معتدل و کشت آبی، بیشترین عملکرد دانه جو در تراکم ۴۵۰ دانه در مترمربع به دست آمد که این میزان قابل توصیه است.
- ✓ با مصرف کود پایه ۵۰-۱۰۰-۵۰ (به ترتیب: اوره - سوپرفسفات تریپل - سولفات پتاسیم کیلوگرم در-هکتار) بیشترین علوفه تر مربوط به محلول پاشی ۳۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (۱۰ کیلوگرم در هکتار در پنجه‌زنی و ۲۰ کیلوگرم در هکتار در ساقه‌دهی) به دست آمد که این میزان توصیه می‌شود.

فهرست منابع:

۱. زارعی سیاهبیدی، ا. ا.، رضایی‌زاد، ع و نیازی‌فرد، ع. ش. ۱۳۹۲. اثر میزان بذر و کود نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه کلزا رقم آپرا. مجله به‌زراعی نهال و بذر، ۲-۲۹(۳): ۴۴۱-۴۲۹.
۲. طباطبایی، س.ع. ۱۳۹۲. اثر تاریخ کاشت و تراکم بذر بر صفات زراعی، عملکرد دانه و شاخص برداشت ارقام جو در منطقه یزد. مجله به‌زراعی نهال و بذر، ۲-۲۹(۳): ۵۳۸-۵۲۳.
۳. وزارت جهاد کشاورزی. ۱۴۰۱. آمارنامه محصولات زراعی. معاونت برنامه‌ریزی و اقتصادی. مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات. جلد اول. چاپ اول.
4. Ali, S. A., Tedone, L., Verdini, L., Cazzato, E., & De Mastro, G. (2019). Wheat response to no-tillage and nitrogen fertilization in a long-term faba bean-based rotation. *Agronomy*, 9(2), 1-18.
5. Al-Karaki, G. N., & Al-Momani, N. (2011). Evaluation of some barley cultivars for green fodder production and water use efficiency under hydroponic conditions. *Jordan Journal of Agricultural Sciences*, 7(3), 448-457.
6. Amarjeet, A., Singh, B., Kumar, J., Kumar, M., Sharma, R., & Kaushik, P. (2020). Effect of sowing date, seed rate and row spacing on productivity and profitability of barley (*Hordeum vulgare*) in north India.
7. Bardehji, S., Eshghizadeh, H. R., & Zahedi, M. (2020). Effect of drought stress and nitrogen fertilizer on yield and some physiological traits of six barley cultivars. *Journal of Plant Process and Function*, 9(39), 1-14.
8. Boshev, D., Jankulovska, M., Tanaskovik, V., Ivanovska, S., Spalevic, V., & Karakolevski, D. (2016). Assessment of yield and quality of spring barley depending of foliar fertilization. *The Journal" Agriculture and Forestry"*, 62 (1), 269-278.
9. Edney, M. J., O'Donovan, J. T., Turkington, T. K., Clayton, G. W., McKenzie, R., Juskiw, P., ... & May, W. (2012). Effects of seeding rate, nitrogen rate and cultivar on barley malt quality. *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 92(13), 2672-2678.
10. FAO. (2021). <http://www.fao.org/faostat/en/#data>.
11. Hassan, E. S., Sarhan, A., Gaballah, A. S., & Ibrahim, A. E. R. (2021). Effect of nano-fertilizer, seeding rate and nitrogen fertilization on barley yield under Sinai conditions. *Journal of Productivity and Development*, 26(3), 391-413.
12. Hajjghasemi, S., Keshavarz-Afshar, R., & Chaichi, M. R. (2016). Nitrogen Fertilizer and Seeding Rate Influence on Grain and Forage Yield of Dual-Purpose Barley. *Agronomy Journal*, 108(4), 1486-1494.
13. Hunduma, S., Admassu, L., Mekonnen, A., & Neknike, M. (2020). Response of varieties, nitrogen and seeding rate on grain yield and malt quality parameters of malt barley (*Hordeum vulgare L.*) in the central highlands of Ethiopia. *Journal of Natural Sciences Research*, 11 (23), 9-12.
14. Jat, R. K., Yadav, L.R. & Kumawat, S. R. (2013). Fertilizer Management in Barley (*Hordium Vulgare L.*). pp. 453-455. In: National seminar on "Enhancing Water Productivity in Agriculture". Department of Agronomy, UGC SAP DRS-1. I.Ag.Sc., Banaras Hindu University, Varanasi.
15. Juskiw, P. E., Helm, J. H., & Salmon, D. F. (2000). Forage yield and quality for monocrops and mixtures of small grain cereals. *Crop Science*, 40(1), 138-147.
16. Khalid Mahmud, K. M., Ijaz Ahmad, I. A., & Muhammad Ayub, M. A. (2003). Effect of nitrogen and phosphorus on the fodder yield and quality of two sorghum cultivars (*Sorghum bicolor L.*).
17. Kanaani Alvar, A., Raei, Y., Zehtab Salmasi, S., & Nasrollahzadeh, S. (2013). Study the effects of biological and nitrogen fertilizers on yield and some morphological traits of two spring barley (*Hodeum vulgare L.*) varieties under rainfed conditions. *Journal of Agricultural Science and Sustainable Production*, 23(1), 19-29.
18. Mahlooji, M. (2021). Agrophysiological barley traits associated with flag leaf temperature and canopy light interception under salinity of irrigation water and zinc foliar application. *Journal of Plant Process and Function*, 10(43), 25-34.
19. Mutlu, A., & Timuçin, T. A. Ş. (2021). The Impact of Organic Liquid Nitrogen Fertilizer Application on Growth and Productivity of Barley (*Hordeum vulgare L.*) Varieties. *Black Sea Journal of Agriculture*, 4(2), 71-78.
20. Newton, A. C., Flavell, A. j., George, T. S., Leat, P., Mullholland, B., Ramsay, L., Revoredo-Giha, C., Russel, J., Steffenson, B. J., Swanton, J. S., Thomas, W. T. B., Waugh, R., White, P. J. & Bingham, I. J. (2011).

Crops that feed the world 4. Barley: a resilient crop? Strengths and weaknesses in the context of food security. *Food Science*, 3,141–178

21. Niguse, K., & Kassaye, M. (2018). Response of food barley (*Hordeum vulgare* L.) varieties to rates of nitrogen fertilizer in Limo District, Hadiya Zone, Southern Ethiopia. *Journal of Natural Sciences Research*, 8(15), 17-31.

22. Obour, A. K., Holman, J. D., & Schlegel, A. J. (2019). Seeding rate and nitrogen application effects on oat forage yield and nutritive value. *Journal of plant nutrition*, 42(13), 1452-1460.

23. Seadh, S. E., El-Kassaby, A. T., Mansour, M., & El-Waseef, M. M. M. (2017). Effect of foliar application and n-levels on productivity and grain quality of barley. *Journal of Plant Production*, 8(9), 929-933.

24. Singh, R. P., & Katiyar, S. C. (2021). Studies on nutrient management, varieties and moisture conservation practices on growth parameter, root development and water use in barley (*Hordeum vulgare* L.) under rainfed condition. *International Journal of Current Microbiology and Applied Sciences*, 10 (01), 1615-1622.

25. Spaner, D., Todd, A. G., & McKenzie, D. B. (2001). The effect of seeding rate and nitrogen fertilization on barley yield and yield components in a cool maritime climate. *Journal of Agronomy and Crop Science*, 187(2), 105-110.